

Τζάκλιν Ουίλσον

Η Λέσχη
των

Πεταλούδων

Τα βιβλία της έχουν
μεταφραστεί σε
30 γλώσσες.

Πάνω από
35 εκατομμύρια
αντίτυπα στην Αγγλία

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: THE BUTTERFLY CLUB

Από τις Εκδόσεις Doubleday, Λονδίνο 2015

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Η Λέσχη των Πεταλούδων**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Jacqueline Wilson

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Nick Sharratt

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μαίρη Γραμμένου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Ευδοξία Μπινοπούλου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μαρία Αθανασοπούλου

© Jacqueline Wilson, 2015

© Εικονογράφηση: Nick Sharratt, 2015

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2017

Πρώτη έκδοση: Μάιος 2017, 3.000 αντίτυπα

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-1584-0

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1585-7

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

Τζάκλιν Ουίλσον

Η Λέσχη των Πεταλούδων

Μετάφραση: Μαίρη Γραμμένου

Σ.τ.Ε.: Ευχαριστούμε την κυρία Δημάκη από το Μουσείο Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας για τη βοήθειά της στην επιστημονική απόδοση των ειδών πεταλούδας.

*Στην Τίλι και στον Χάρι,
και στη μνήμη της Λίλι Ρόουζ*

Κεφάλαιο 1

Είμαστε μία, δύο, τρεις. Η Φιλ, η Μάντι και εγώ.

Και οι τρεις έχουμε ανοιχτόχρωμα μαλλιά, κομμένα σε κοντό καρέ με φράντζα. Κάποτε επιχείρησα να κόψω τα δικά μου μόνη μου. Άσ' τα να πάνε!

Έχουμε μάτια γαλανά, και ο μπαμπάς λέει ότι έχουμε γαλλικές μυτούλες. Μερικές φορές παριστάνει ότι τις τοιμπάει, αλλά δεν πονάει.

Το κανονικό όνομα της Φιλ είναι Φιλίπα. Κάποιες φορές ξεχνάω πώς γράφεται το όνομά της και μπλέκω το λ με το π.

Το κανονικό όνομα της Μάντι είναι Μάντλιν. Και το δικό της όνομα με δυσκολεύει. Μπερδεύω τα ν και τα τ και τα λ.

Εμένα με λένε Τίνα. Ευτυχώς είναι πανεύκολο να το γράφεις.

Είμαστε τρίδυμες. *Έκπληξη!* Όλοι νομίζουν πως εγώ είμαι η μικρότερη αδελφή. Τι ενοχλητικό που είναι. Ήμουν η μικρότερη ακόμα και όταν γεννηθήκαμε. Ήμουν πράγματι πάρα πολύ μικρούλα.

Δε μεγάλωνα όσο έπρεπε όταν ήμασταν και οι τρεις μέσα στην κοιλιά της μαμάς μας. Πιστεύω ότι η Φιλ και η Μάντι θα κάθονταν επάνω μου και θα με πιέζαν. Όταν γεννηθήκαμε, εγώ ήμουν υπερβολικά μικρούλα για να πάω σπίτι μαζί με τη μαμά και τη Φιλ και τη Μάντι. Έπρεπε να μείνω ολομόναχη μέσα σε ένα μικροσκοπικό μεταλλικό κρεβατάκι με καπάκι πάνω του, που ονομάζεται θερμοκοιτίδα. Φαντάζομαι βέβαια πως είχα το αρκουδάκι μου μαζί μου. Δε γινόταν να φορέσω κανονικά μωρουδιακά, και έπρεπε να φορώ ένα σαχλό καπελάκι για να μου κρατάει το κεφάλι ζεστό.

Οι γιατροί ανακάλυψαν ότι είχα κάποιο πρόβλημα με την καρδιά μου. Ίσως να ήταν πολύ μικρή, όπως εγώ η ίδια. Έπρεπε να υποβληθώ σε εγχείρηση. Οι γιατροί τοποθέτησαν ένα μικροσκοπικό κουτάκι μέσα στο στήθος μου, έτσι ώστε η καρδιά μου να χτυπάει κανονικά.

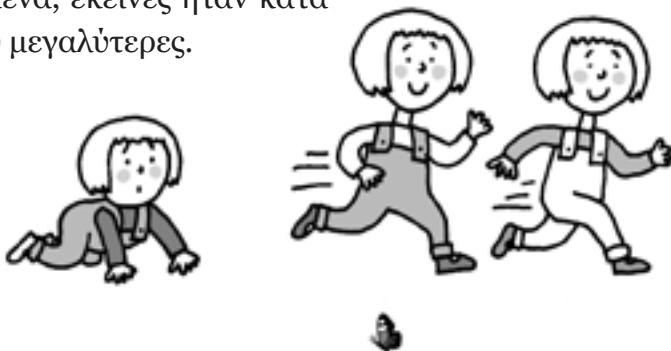
Πάλι καλά που με έριξαν σε ύπνο βαθύ για να μην καταλάβω τίποτε από την όλη διαδικασία.

Κόντευα να πεθάνω. Στ' αλήθεια. Κανονικά δεν έπρεπε να το ξέρω, όμως κρυφάκουσα τους μεγάλους να το ψιθυρίζουν. Η μαμά και ο μπαμπάς με επισκέπτονταν καθημερινά, ενώ ο παππούς και η γιαγιά φρόντιζαν τη Φιλ και τη Μάντι. Η μαμά έκλαιγε επειδή δεν μπορούσε να με πάρει αγκαλιά. Έπρεπε να μένω κλεισμένη μέσα στη θερμοκοιτίδα μου.

Όμως έγινα καλύτερα! Μάλιστα, μου επέτρεψαν να βγω στον καθαρό αέρα!

Μεγάλωσα αρκετά ώστε να μπορώ να πάω σπίτι μου, όμως τότε έπαθα λοίμωξη του αναπνευστικού και μου έδωσαν ένα κάρο φάρμακα. Δε μου τα έδιναν με κουτάλι όπως τώρα· η νοσοκόμα τα βύθιζε απευθείας στο μπράτσο μου. Είμαι σίγουρη ότι ήταν πολύ τρυφερή μαζί μου. Τις συμπαθώ τις νοσοκόμες. Πηγαίνω ακόμη τακτικά στο νοσοκομείο για περιοδικούς ελέγχους και οι νοσοκόμες πάντοτε με κανακεύουν.

Με τα πολλά, κάποια στιγμή πήγα στο σπίτι μου. Αντάμωσα τη Φιλ και τη Μάντι ξανά. Σε σύγκριση μ' εμένα, εκείνες ήταν κατά πολύ μεγαλύτερες.

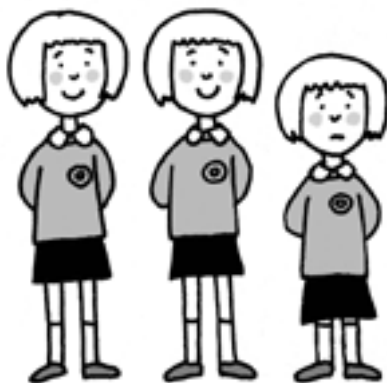

Και παρέμειναν μεγαλύτερες.

Τα χρειάστηκα όταν ξεκίνησα σχολείο, γιατί ήμουν αρκετά πιο μικροκαμωμένη από όλα τα υπόλοιπα παιδιά. Δεν ήμουν συνηθισμένη να περιβάλλομαι από πολλά μεγαλύτερα παιδιά. Ποτέ δεν είχα παίξει τα παιχνίδια που έπαιζαν εκείνα.

Για να λέμε την αλήθεια, και η μαμά ήταν λιγάκι φοβισμένη. Μίλησε στη δασκάλα που μας υποδεχόταν, την κυρία Όξφορντ.

«Ανησυχώ για την Τίνα, γιατί είναι ακόμη –πώς να το πω;– πολύ ντελικάτη. Έχει α-δ-ύ-ν-α-μ-η κ-α-ρ-δ-ι-ά και δεν αντέχει πολλές τούμπες και έντονα παιχνίδια. Η Φιλ και η Μάντι ξέρουν πως πρέπει να είναι προσεκτικές με την αδελφή τους, αλλά ίσως τα υπόλοιπα παιδιά να μην καταλάβουν. Θα σας ήταν εύκολο να προσέχετε λι-

γάκι παραπάνω την Τίνα;» είπε η μαμά. Συλλάβισε τις λέξεις «αδύναμη καρδιά», όμως εγώ ήξερα τι ακριβώς έλεγε, κι ας μην ήξερα να διαβάζω ακόμη.

Η κυρία Όξφορντ ήταν πολύ ευγενική. «Ασφαλώς, κυρία Μείναρντ. Μην ανησυχείτε διόλου. Τι υπέροχο να έχω τρίδυμα στην τάξη μου! Και είσαστε όλες πολύ χαριτωμένες. Θα θέλατε να καθίσετε μαζί;»

«Μάλιστα, κυρία!» απαντήσαμε.

Η κυρία Όξφορντ με πρόσεχε στο προαύλιο όποτε μπορούσε.

Και η Φιλ και η Μάντι με πρόσεχαν εξίσου. Αν τα μεγάλα αγόρια παίζοντας κυνηγητό έπεφταν επάνω μου, οι αδελφές μου θύμωναν πάρα πολύ. Εάν τα κορίτσια – όπως η απαίσια Σέλμα Τζόνσον– δε με άφηναν να πάρω μέρος στα παιχνίδια τους, τότε η Φιλ και η Μάντι τους έβαζαν τις φωνές.

Αυτή η Σέλμα ήταν ο φόβος και ο τρόμος! Πολύ την αντιπαθούσα. Ήταν το πιο μεγαλόσωμο κορίτσι στην τάξη μου, με μεγάλο, κατακόκκινο, τρομακτικό πρόσωπο. Έπιανε τα μαλλιά της σε μια τόσο σφιχτή αλογοουρά, που την έκανε να δείχνει ακόμα πιο τρομακτική, προπάντων όταν έκανε γκριμάτσα. Ήταν η αρχηγός της τάξης, ακόμα και των αγοριών. Έσπρωχνε και σκουντούσε και έβγαζε κοροϊδευτικά παρατσούκλια στους άλλους. Δεν έμπαινε ούτε στον κόπο να ξεχωρίσει ποια είναι η Φιλ και ποια η Μάντι. Είναι πανεύκολο, παρόλο που οι δυο τους μοιάζουν σαν δυο σταγόνες νερό.

Κοιτάξτε προσεκτικά!

Η Φιλ έχει μια μικροσκοπική ελιά στο μάγουλό της. Δεν της αρέσει, όμως η γιαγιά λέει ότι είναι η βουλίτσα της ομορφιάς της. Η Μάντι έχει ένα σημάδι στο πηγούνι της από όταν έπεσε, την πρώτη φορά που επιχείρησε να κάνει σκέιτμπορντ. Τώρα είναι καταπληκτική στο σκέιτμπορντ. Η Φιλ εκνευρίζεται επειδή η Μάντι είναι καλύτερη από εκείνην. Από την άλλη, εγώ δεν ξέρω αν η Μάντι είναι καλύτερη από μένα, επειδή δε μου επιτρέπεται να κάνω σκέιτμπορντ.

Η Μάντι είναι πάντοτε κορυφαία στις αθλοπαιδιές, κυρίως στο ποδόσφαιρο. Κάνει πλάκα γι' αυτό, όμως η αλήθεια είναι πως είναι πολύ γενναία. Πάντοτε υψώνει το ανάστημά της για να υπερασπιστεί τη Φιλ κι εμένα. Η Φιλ είναι η ευαίσθητη. Οι δασκάλες πάντα επιλέγουν εκείνη για να τους κάνει θελήματα. Είναι η καλύτερη μαθήτριά της τάξης. Σχεδόν πάντα πιάνει δέκα στα δέκα και κερδίζει χρυσό αστεράκι. Η Μάντι πιάνει εννιά στα δέκα. Δεν πρόκειται να σας πω τι βαθμό παίρνω εγώ. Συχνά πυκνά η Φιλ και η Μάντι με βοηθούν στο διάβασμα.

Η Σέλμα αποκαλεί τη Φιλ και τη Μάντι «το Δίδυμο των Μπούφων» – ένα τελείως χαζό παρατσούκλι, γιατί η Φιλ και η Μάντι μόνο μπούφοι δεν είναι, απεναντίας είναι πανέξυπνες. Και είναι ακόμα πιο χαζό, γιατί δεν είναι δίδυμες, αλλά τρίδυμες.

Εμένα η Σέλμα με φωνάζει «Ζουζουνάκι». Αυτό είναι ακόμα πιο προσβλητικό, μολονότι εμένα μου αρέσουν όλων των λογίων τα ζουζούνια.

Δε με πειράζουν τα σκουλήκια. Τα σηκώνω στον αέρα με προσοχή. Έχει πολύ γέλιο, γιατί η Φιλ και η Μάντι βλέποντάς με φεύγουν τσιρίζοντας. Είμαι εξίσου καλή με τις αράχνες. Ξέρετε κάτι; Ακόμα και η μαμά τρομάζει στη θέα μιας αράχνης! Και συμπαθώ αρκετά τις κάμπιες, με όλα αυτά τα μικρά ποδαράκια τους που σε γαργαλάνε καθώς ανεβαίνουν στο μπράτσο σου. Περισσότερο απ' όλα συμπαθώ τις πασχαλίτσες, γιατί είναι πολύ όμορφες. Έχω ένα κόκκινο φουστάνι με μαύρα πουά και το έχω ονομάσει «το φόρεμα-πασχαλίτσα». Η Φιλ έχει ένα ροζ φόρεμα με άσπρα πουά και η Μάντι έχει ένα γαλάζιο φόρεμα με κίτρινα πουά. Το δικό μου μου αρέσει περισσότερο από όλα. Φοράμε τα πουά φορέματά μας στα πάρτι.

Απλώς, δεν πηγαίνουμε σε πολλά πάρτι. Είναι ένα αστείο αγόρι στην τάξη μας, ο Χάρι, και όταν ήμασταν στην Α΄ δημοτικού μάς κάλεσε όλους σε ένα ποδοσφαιρικό πάρτι γενεθλίων. Και οι τρεις μας θέλαμε να πάμε, και πιο πολύ απ' όλες η Μάντι, γιατί λατρεύει το ποδόσφαιρο.

«Λυπάμαι, αγάπες μου, αλλά δε γίνεται να πάτε», μας το ξέκοψε η μαμά. «Ξέρετε ότι η Τίνα δεν επιτρέπεται να παίξει ζόρικα παιχνίδια όπως είναι το ποδόσφαιρο».

«Γιατί να μην παίξουμε η Φιλ και εγώ;» επέμεινε η Μάντι. «Η Τίνα θα μας βλέπει. Δε σε πειράζει, έτσι δεν είναι, Τίνα;»

Μεταξύ μας, θα με πείραζε λιγάκι, γιατί είναι χάλια να βρίσκεσαι εκεί και να μην μπορείς να παίξεις, όμως εγώ κούνησα το κεφάλι μου.

«Ίσως να έρθω και εγώ στο ποδοσφαιρικό πάρτι», πρότεινε ο μπαμπάς. «Θα είμαι στα πλάγια με την Τίνα και θα ρίχνουμε μεταξύ μας λίγες μπαλιές όση ώρα παίζουν τα άλλα παιδιά. Έτσι θα διασκεδάσει και εκείνη».

Όλοι μας τη θεωρήσαμε καταπληκτική ιδέα, αλλά η μαμά επέμεινε στην άρνησή της. Είναι επειδή ανησυχεί για μένα. Της βγαίνει ο φόβος.

Οπότε δεν πήγαμε στο πάρτι του Χάρι. Πολύ κρίμα, γιατί συμπαθώ τον Χάρι αρκετά. Μια φορά μάς ανατέθηκε να ξεπλύνουμε τις μπογιές οι δυο μας και παρασυρθήκαμε. Εγώ του ζωγράφισα ένα μαύρο μουστάκι και αυτός μου ζωγράφισε μεγάλα κόκκινα χείλη – έτσι, που μοιάζαμε με μεγάλοι. Έβαψα

κόκκινη τη μύτη του Χάρι, επειδή αρκετοί ηλικιωμένοι

έχουν κόκκινες μύτες – ο παλπούς μου έχει. Ο Χάρι σκέφτηκε ότι μπορεί να ήθελα να βάψω τα μαλλιά μου όπως οι μεγάλες και βάλθηκε να τα ζωγραφίζει μαύρα.

Η κυρία Έβελιν, η δασκάλα της Α΄ δημοτικού, σπανιότατα θύμωνε, όμως έγινε εκτός εαυτού όταν αντίκρισε τον Χάρι κι εμένα. Έπρεπε να ξεπλυθούμε πολύ προσεκτικά.

Όσπου η Φιλ, η Μάντι και εγώ γιορτάσαμε τα έβδομα γενέθλιά μας. Η μαμά και ο μπαμπάς μάς χάρισαν το καταδικό μας iPad! Το δώρο μάς φάνηκε εξαιρετικά κουλ και μεγαλίστικο, αν και θα θέλαμε η καθεμιά να είχε το δικό της. Είμαστε συνηθισμένες να μοιραζόμαστε και η καθεμιά να περιμένει τη σειρά της, όμως είναι αφόρητα βαρετό να πρέπει να περιμένεις για το iPad. Προπαντός για μένα, γιατί σχεδόν πάντοτε μένω τελευταία.

Πάντως, ξεχωριστά για την καθεμιά οι γονείς μας μας αγόρασαν εμπριμέ σχολικές τσάντες πλάτης τη χρονιά που ξεκινήσαμε την Α΄ δημοτικού. Η δική μου ήταν μικρότερη από αυτές των αδελφών μου, αλλά η μαμά είπε ότι μια τσάντα τέτοιου μεγέθους εμένα θα μου έπεφτε βαριά.

Η γιαγιά μάς χάρισε τρεις βικτοριανές κούκλες με δαντελωτά φορέματα. Παράξενο δώρο μάς φάνηκε, γιατί είχαμε μεγαλώσει για να παίζουμε ακόμη με κούκλες. Ωστόσο, απολαμβάναμε ακόμη το παιχνίδι με τις Monster High κούκλες μας.

Δε γινόταν να παίζουμε με τις βικτοριανές κούκλες

μας γιατί ήταν πολύτιμες. Έμειναν λοιπόν να κάθονται στο περβάζι του παραθύρου μας ως διακοσμητικά. Δυσκολευόμασταν να προσποιούμαστε πως ήταν αληθινές, παρ' όλα αυτά τους δώσαμε ονόματα.

«Εγώ θα ονομάσω τη δικιά μου Τριανταφυλλένια, γιατί κρατάει ένα μπουκέτο τριαντάφυλλα», είπε η Φιλ.

«Δεν μπορώ να ονομάσω τη δικιά μου Μαντιλένια!» διαμαρτυρήθηκε η Μάντι.

«Τι θα 'λεγες να την ονομάσεις Συναχωμένη, όπως εκείνο τον νάνο στη Χιονάτη;» πρότεινα.

«Γιατί δεν ονομάζεις την κούκλα σου Πρίμουλα, Μάντι, αφού έχει ένα ανοιχτό κίτρινο φόρεμα; Και εσύ, Τίνα, θα μπορούσες να ονομάσεις την κούκλα σου Μπουμπουκένια, μια και είναι λιγάκι μικρότερη από τις δικές μας. Έτσι θα έχουν και οι τρεις τους ταιριαστά, λουλουδένια ονόματα», είπε η Φιλ.

Ανακοινώσαμε στη γιαγιά τα ονόματα που δώσαμε στις κούκλες μας και φάνηκε ιδιαίτερα χαρούμενη.

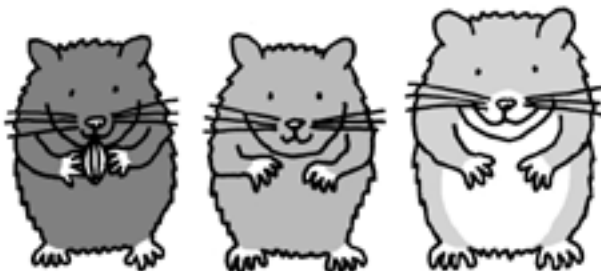
Εμένα το Μπουμπουκένια μού φάνηκε κάπως ανόητο όνομα, όμως μου άρεσε το μωρό της. Του έβγαλα το φου-

στανάκι του. Από μέσα δε φορούσε βρακάκι! Του ζωγράφισα κόκκινο μαγιό με τον μαρκαδόρο μου και το έβαλα να κολυμπήσει στην μπανιέρα.

Στις πρώτες απλωτές το κόκκινο μαγιό ξέβαψε, όμως το Μωρό δεν το πείραζε να κολυμπάει τοιτσιδί. Έπρεπε να το κρατάω συνέχεια, αλλιώς θα βούλιαζε. Έτσι κι εμένα ο μπαμπάς πρέπει να με κρατάει όταν όλοι μας πάμε για μπάνιο, διαφορετικά βουλιάζω.

Το Μωρό απολάμβανε όλων των ειδών τα παιχνίδια. Πετούσε, σκαρφάλωνε στις κουρτίνες, έπεφτε με αλεξιπτώτο από την κορυφή της ντουλάπας, εξερευνούσε τη μεγάλη, σκοτεινή σπηλιά του τζακιού. Τα έβαζε μάλιστα με άγρια θηρία. Εντάξει, εδώ που τα λέμε δεν είναι ακριβώς άγρια θηρία, είναι τα χάμστερ που μας χάρισαν στα γενέθλιά μας! Ο παππούς μάς έδωσε λίγα χρήματα και αποφασίσαμε ότι όλες μας θέλαμε να αγοράσουμε ένα κατοικίδιο. Έτσι, πήγαμε στο κατάστημα ζώων μαζί του.

«Εγώ θέλω το καφετί στη γωνία, που έχει πέσει με τα μούτρα στο φαγητό! Θα τον φωνάζω “Πεινάλα”», δήλωσε η Φιλ.

«Εγώ θα διαλέξω το πυρρόξανθο που τρέχει γύρω γύρω. Θα τον φωνάζω “Βολίδα”», είπε χαρούμενα η Μάντι.

«Εγώ θα πάρω εκείνο το πολύ μεγάλο και κιτρινωπό που είναι εκεί πίσω», είπα εγώ, δείχνοντας με το χέρι. «Θα είναι το αφεντικό των άλλων δύο και θα τους βοηθάει σε ό,τι κάνουν. Θα τον ονομάσω “Τυροκροκέτα”».

Αποφασίσαμε ότι μας άρεσε πάρα μα πάρα πολύ που γίναμε επτά ετών.

ΠΟΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΤΡΙΔΥΜΗ

Από την Τίνα

1. Είναι το καλύτερο πράγμα στον κόσμο!
2. Συνήδως είσαι ολόγδια με τις άλλες δυο - μόνο που εγώ είμαι πολύ πιο μικρόσωμη σε σχέση με τις αδελφές μου, τη Μάντι και τη Φιλ.
3. Έχεις πάντοτε κάποιον να σε προσέχει. Όταν τα αγόρια της τάξης μας παίζουν άγρια παιχνίδια, η Μάντι και η Φιλ με προστατεύουν για να μη χτυπήσω.
4. Έχεις κάποιον να σε βοηθά με τα μαθήματα. Η Μάντι και η Φιλ είναι καλές μαθήτριες, αλλά εγώ δεν έχω πάρει ποτέ χρυσό αστέρι.
5. Κάδεστε πάντα μαζί στην τάξη - μέχρι που μια τρομακτική δασκάλα, όπως η κυρία Γελασίδου, σας χωρίζει!
6. Κάνετε τα πάντα μαζί. Αλλά τώρα η κυρία Γελασίδου μου ζήτησε να φτιάξω έναν πεταλούδόκηπο στην αυλή του σχολείου. Οι αδελφές μου δεν επιτρέπεται να συμμετάσχουν - είμαστε μόνο εγώ και η απαίγεια, αυταρχική Σέλλα, ο νταής της τάξης...

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

Από 9 ετών

ISBN: 978-618-01-1584-0

9 786180 115840

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΜ: 17885